

és iparmúzeum építésterveire pályázatot írtak ki. — A new-yorki Metropolitan-múzeumot nagy iparművészeti iskolává alakítják át, amelynek vezetését Sir C. P. Clark-ra bízzák és amelynek működése — állítólag — a német ilyen intézetekéhez hasonló lenne.

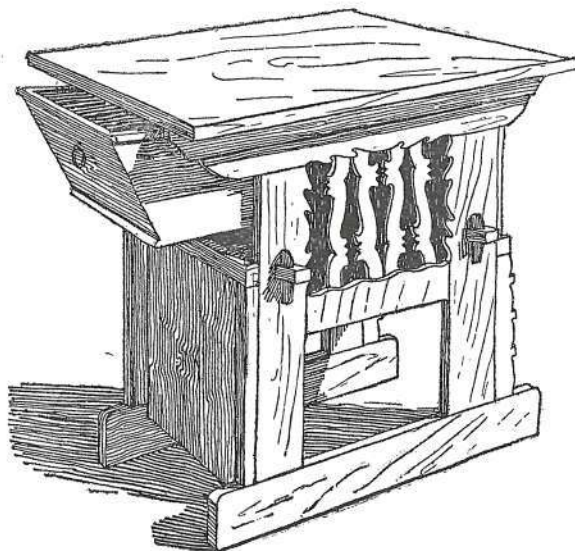
KÜLFÖLD.

Külföldi híreink talán legérdekesebbje az, hogy Amerikában egy külön művészeti múzeum létesítésének eszméje van napirenden; ennek főfeladata az általános mellett a hazai művészet istápolása és ennek elérésére megszerzi az eszközöket. — Ugyancsak Amerikából jön a hír, hogy a kisebb amerikai városoknak a művészet iránti szeretete emelkedőben van és ott a művásárlás is megindult. A »The Nation« úgy fejezi ki magát, hogy a művészeti érdekek növekedése a kisebb amerikai községekben, különösen a 150.000-nyinél kevesebb lakosságúakban, bátorító jele a nemzet haladásának az anyagiakon kívül egyéb téren is. Manchesterben (New-Hampshire) pl. jelenleg egy H. A. Currier nevű hölgy egy millió dollárnyi hagyatéka alapján iparművészeti múzeumot alapítanak. Worcester (Massachusetts) alapítvány által a máris szép múzeumát elsőrangúvá tette. Providence, Hartford, Rochester, Toledo, Pittsfield kiállításokat rendező önálló és állandó intézményekkel rendelkeznek. Nyilvános emlékszoborművek dolgában is haladásról hallunk: már nem közönséges tucatemléket és kútféléket állítanak, hanem elsőrangú művészekről származó alkotásokat, stb. — Rodin a Whistler-emlék készítésével van elfoglalva. Az emlék, amely kisebbszerű, Whistlernek londoni lakóházával szemben lesz felállítva. — Lípceben tudvalevőleg egy központi indóház és pályaudvar épül; most dőlt el a nagy főépületre kiírt pályázat. A közelebb érdeklődők az eredmény ismertetését megtalálják a Kunstgewerbeblatt 11-ik számában, több pályamunka képmásának kíséretében. Itt csak annyit említünk meg, hogy, amint igen természetes, a teret az új architektúra uralja. Valamennyi beküldött (76) pályamunka a formafantázia tekintélyes mértékéről tanuskodik. — Behrens Péter, a düsseldorfi iparművészeti iskola igazgatója, állásától megvált, Berlinbe költözködik és ott az általános villamossági társaság művészeti tanácsadója lesz. — A londoni nemzeti képtár Van Dyck-nek egyik Cataneo-arcképét 284.000 koronáért szerezte meg; most tehát van a képtárnak a mesternek génuai idejéből való képe is, amivel eddig nem bírt. — A drezdai ismeretes és ósdi Augustus-híd, a városnak egyik jellemző alkotása, előhaladott kora miatt lerombolásának néz elé. Helyébe persze új épül, amely, amennyiben biztonság és hasznosság megengedik, a régít szem előtt tartja, de a tetemesen nagyobb feszításválsága miatt festői szempontból tekintve a régi mögött marad. — Több tekintetben érdekes kimuta-

tást állított össze a müncheni grafikai gyűjtemények vezetősége a tanulmányi terem látogatóinak a gyűjteményből kivett és ott használt műveiből. Így Klíngert 802-szer, Dürert 783-szor, Rembrandtot 320-szor, Fr. Goya-t 261-szer, Tel. Ropsot 189-szer, Beardsleyt 185-ször, Böcklnt 140-szer, Michelangelo-t 132-szer, Stuck-ot 116-szor, Menzelt 105-ször, sokszor, de már nem 100-szor Holbeint, Raffael, Rubenst, Schwindet, Thoma-t, Velasquez-t és másokat. Tessék ebből következtetéseket vonni. — Seidlitz nemrég javaslatot nyújtott be egy a müncheni bajor nemzeti múzeum mintájára berendezendő és a művészeti kultúra képét a XVI. század óta mutató múzeum alapítására. A neve »Fürsten-Museum« lenne. — Elsass-Lothringiában a művészet szintén nem mostoha gyermek. Lépések történtek, hogy a budgetben a művészeti tételek összefoglaló kimutatása eszközöltessék s hogy minden állami építkezésnél egy szakértő tanács hallgattassék meg. Elsass-Lothringia művészeti iparának újabb fejlődését kívánatosan közli a Kunstgewerbeblatt f. é. 11-ik számában G. Ritteng, 1870 óta ott jóformán minden megváltozott, politikai viszonyok, iskolázás, művészeti viszonyok, ipar és élet; mindez magával hozza a művészeti iparnak különösen az újabb hullámok hatása alatt végbement változását. Strassburg a központ és az elzászi iparművészeti piac központossítása érdekében sokat fáradozik. De »sok még a tenni való a népnek művészeti nevelése tekintetében«. — A »Dürerbund« figyelemreméltó pályázatot írt ki. Művészeti levélbélyegeket kíván, s 4200 koronát áldoz jutalomdíjakra, amelyeket azonban a művészjuro saját belátása szerint ítél oda. Nincs is semmi hivatalos színeze a pályázatnak; csakis művészeti vállalkozás az egész. — A Svájcban fekvő Heimberg és Thun régi és népies keramikájukról ismeretes helységek. Most Zürichben ennek a keramikának emelésére a zürichi iparművészeti iskolában Praetere, az ottani igazgató vezetésével fazekasok számára mesterkurzust rendeznek. — Bécsben június 4-én leplezték le az Erzsébet-szobrot a Volksgartenben. A művészek H. Bitterlich és építészeti társa, Fr. Ohmann voltak, akik hosszas kísérletek után sikerült alkotást létesítettek. — A berlini »Secessio« helyiségeiben most régiségek, valamint régi és újabb műtárgyak gyűjteménye látható; a gyűjtemény a szecesszióval csak annyiban függ össze, hogy helyiségeit foglalta el, egyébként vele semmi vonatkozásban sincsen. — Nem közönséges eszme szerint rendeztek lakáskiállítást Berlinben. A szónak szoros értelmében »lakás«-kiállítás, mert nemcsak bútorok ezek számára készített kiállítási helyiségekben, interieurökben vannak kiállítva, hanem, ami éppen eredeti a gondolatban, üresen maradt városi lakásokban; a kiállítás tehát a reális élet szükségleteinek megfelelő és nem csak mutatványos jellegű. A kiállítást egy bútorgyár tulajdonosai rendezték és vele általános elismerést arattak. — Külföldi híradásaink közül — sajnos — sohasem maradhat ki a szomorú rész. Ismét halálhírről hallunk: meghalt Hermann Ende 79 éves korában. Vele a berlini művészet egyik első képviselője dőlt ki a munkás művészvilág sorából, akinek Berlin építészeti fejlődésében vezető szerepe jutott és mint ilyen nemcsak hogy a művészeti iparra is befolyást gyakorolt,

hanem annak egyes ágait előszeretettel felkarolta, elősegítette és irányította. Nevét a berlini iparművészet történetében hálával jegyzik föl. — Montecatini-ből — Firenze mellett — írják, hogy ott három kiváló darab Luca della Robbia agyagmű tűnt el. Ezen már, az utóbbi időben hallottak után, szinte meg sem ütözkünk. De annál feltűnőbb a drezdai eset, ahol az iparművészeti egyesület múzeumából egy kis bronzfigurát loptak el; mert e tekintetben Németországban nagyobb az elővigyázat mint a szép Olaszországban. — Külföldi rovatunkat most is a művásárlás híreivel zárjuk be. Azok közül a régi perzsa selyemszőnyegek közül, amelyekről W. Bode kimutatta, hogy készítésük ideje mily tetemes régi (XVI. század), egyet mostanában Párisban 114.000 koronáért adtak el. — Ugyancsak Párisban két flamand falikárpitért (Gobelin) 36.000 és 31.000 koronát fizettek. — A Kann-féle gyűjteményt, amely számos kitűnő kép mellett kiváló műipari tárggyal is bír, a londoni Duveen testvérek régiségkereskedők 12 millió koronáért vették meg. — Jeleztük már, hogy Sedelmeyernak nagy gyűjteménye szintén eladásra került; a negyedik aukció nem nagy részvétel mellett ment végbe. Mind a négy aukció összevétele 5,664.000 korona volt. — Sothbeynél Londonban a nyári évad

egyik legérdekesebb könyvaukcióját tartották. A 174 darabért 340.000 koronát fizettek; amit eddig még Angliában sem fizettek könyvekért és kéziratokért. — Az elhalt C. H. T. Hawkins gyűjteménye szinte kimeríthetetlen; mindig új és új kincsek kerülnek elé és kelnek el óriási pénzen. Most a burnótszelencék újabb sorozata került eladásra és ez alkalommal 2—2 Louis XIV. darabért egyenként 14.000 koronát, egy angol darabért 13.000 koronát, öt további darabért együttesen 37.000 koronát fizettek; egy óra 9600 koronán kelt el, egy francia medaillon a XVI. századból 5800 korona, Mária Stuartnak egy miniatűr arcképe 3700 korona volt. — Christienél régi angol ezüstért szintén sokat fizettek; így a többi között 6 darab apostolkanálért 5400 koronát, egy másik darabért 1656-ból 1500 koronát és 1400 koronát fizettek. — Sothbeynél 139 darab metszet 45.000 koronát jövedelmezett. — Christienek egy kétnapos aukcióján porcellánok és egyéb műtárgyak keltek el, amelyek szintén magas árakat értek el; például egy darab brüsszeli régi tapéta 10.000 koronán, egy pár drezdai porcellánalak gitárral (12 hüvelyk magas) 5000 koronán, egy drezdai porcellánalak Joh. Frölich-től 1739-ből (9¹/₂ hüvelyk) 2700 koronán keltek el.

ASZTAL, MAGYAR-VALKÓRÓL. HOLLÓ GÉZA RAJZA.

